

De noodzaak van een nieuwe theatercanon

In *The Need For Legacy* werpen we de blik op de canon van het diverse theater. Tijdens *Nieuwe Grond #4* gaf Mara van Nes aan dat er voor deze canon te weinig aandacht is. Ze nam contact op met Maarten van Hinte en Marjorie Boston die een belangrijke rol speelden in het behoud van de archieven van Cosmic, DNA, Made in da Shade en O2O. Voor *Nieuwe Grond #5* wordt een aantal dozen naar de Stadsschouwburg vervoerd en in aanwezigheid van jonge makers opengemaakt.

Maarten: Wat is het belang van de theatergeschiedenis in jullie werk?

Theater is een heel aparte kunstvorm. Een deel van de geschiedenis vind je in teksten en een deel wordt mondeling overgedragen. Omdat veel op een informele manier wordt overgedragen weet je vaak niet wat de bronnen zijn. Maar die kennis is heel belangrijk en bepaalt eigenlijk alles wat je doet. Zeker als je het gevoel hebt dat je onzichtbaar bent in een theatergeschiedenis waar je zichtbaar in zou moeten zijn.

Mara: Hoe merk jij dat een diverse canon in het onderwijs ontbreekt?

Ik merkte dat in eerste instantie op de Theaterschool waar ik het vanzelfsprekend vond om een afspiegeling van de maatschappij op de vloer te zetten maar al snel merkte dat dat altijd 'een ding' was, terwijl ik het veel meer 'een ding' vond als dit niet gebeurde. In theatergeschiedenislessen werd er ook eigenlijk nooit over gesproken dat er een hele rijke geschiedenis is van groepen die dat al heel erg lang doen.

Maarten: waarom is het zo belangrijk om deze archieven toegankelijk te maken?

Studenten met een diverse achtergrond weten vaak niet dat er in Nederland een hele sterke traditie is van mensen met allerlei achtergronden die theater gemaakt hebben en dezelfde vragen hadden die zij zichzelf stellen. Over identiteit, over Nederlands zijn, over kleur in de samenleving, over cultuur in de samenleving. Over al die vragen wordt al 40, 50 jaar nagedacht en theater gemaakt. Als je dat niet weet, dan ben je ergens toch een beetje verloren.

Wat is er over tien jaar veranderd als het aan jou ligt?

Mara: Ik hoop dat over tien jaar het gesprek over kunst door het toelaten van meerdere perspectieven naar een hoger niveau getild is. Daar wordt het rijker van. We denken bijvoorbeeld dat een kunstenaar iemand is die een opleiding van vier jaar heeft afgerond maar dat vind ik een nogal nauwe interpretatie. Ik denk dat verschillende perspectieven nodig zijn om dat idee te bevragen.

Maarten: Over tien jaar is er hopelijk een eerlijke geschiedenis waar een goede toegang toe is. Het is namelijk voor iedereen in het vak van belang te weten wat de impact van het multiculturele theater op het mainstream theater is geweest. Ik hou van theater en ik wil graag dat het een relevante arena blijft voor de hele samenleving. Daarvoor is het belangrijk dat die samenleving zich daar veilig voelt. Dat gaat niet gebeuren als een deel van de samenleving zich wel gezien ziet en een ander deel niet. Anders doen we er niet meer toe. Dan wordt het een kamerspel voor ingewijden, dat is ook leuk, maar niet voor iedereen.